

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010005
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3722010005.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXX, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. PB-12T/2/2022 zo dňa 22.11.2023 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. PB-12T/2/2022 zo dňa 22.11.2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák., pretože

dňa 15.01.2019, okolo 20.00 hod., v priestoroch drevárne, ktorá je súčasťou neskolaudovanej novostavby rodinného domu, bez popisného čísla postaveného na parcele č. 565/52, v obci Mestečko, okres Púchov, po predchádzajúcej vzájomnej hádke medzi ním a jeho bývalou manželkou E. B., jej otcom F. F. st. a bratom G. F. F. ml., ohľadom osobných vecí E. B., ktoré jej schoval, čo mu oni traja vyčítali a žiadali, aby im povedal, kde ich schoval, pričom ich počas hádky vyhánal z domu a zaháňal sa na nich kovovou tyčkou v tvare písmena L slúžiacou na otváranie povaly, následne z domu odišiel a cez kotolňu išiel do drevárne, kam ho G. F. F. A., F. F. H. a E. B. nasledovali a po tom ako do drevárne vošiel Ing. F. F. ml., obžalovaný A. B. zobral sekeru o dĺžke 90 cm, obojručne ju zdvihol nad hlavu a rozbehol sa smerom na G. F. F. ml., za ktorým stál jeho otec F. F. st. a pri tomto útoku sa im vyhrážal zabitím, následne k nim pribehol a kolímy úderom sekerou smerom z hora nadol zaútočil na G. F. F. ml., ktorého nezasiahol len z dôvodu, že F. F. st. skočil pred G. F. F. ml. a rukami jeho útok stlmil a úder sekerou vychýlil, čo spôsobilo, že obžalovaný A. B., G. F. F. ml. sekerou nezasiahol, avšak v prípade zásahu mohlo u G. F. F. ml. dôjsť k vzniku obzvlášť závažných poranení, a to zraneniam lebky a vnútrolebečných štruktúr - pomliaždeniu mozgu alebo krvácaniu do vnútra lebky, obžalovaný A. B., ale zahrotenou čepeľou sekery zasiahol do ľavej strany hrudníka F. F. st., ktorý intenzitu dopadu sekery na oblasť hrudníka a brucha stlmil obranným nadstavením chrbtovej plochy pravej ruky, následne obžalovaný A. B. chcel v útoku pokračovať, čo sa mu nepodarilo z dôvodu, že G. F. F. A., F. F. H. a E. B. mu v tom zabránili tým, že na sa na neho vrhli, v dôsledku čoho všetci štyria spadli na zem, kde obžalovaného A. B. po zápase znehybnili a upokojili ho a E. B. mu zobrala sekeru z rúk, čím týmto svojim konaním spôsobil F. F. st. pomliaždenie III. prsta pravej ruky, zlomeninu bázy posledného článku IV. prsta pravej ruky s minimálnym posunom, šikmo orientovanú čiarovú odreninu v strednej a dolnej tretine hrudníka vľavo s krvnou podliatinou v okolí a odreninu na ľavom kolene, pričom pri danej intenzite útoku mohlo dôjsť k zlomeninám rebier a poraneniu životne dôležitého orgánu sleziny s možným krvácaním do hrudnej alebo brušnej dutiny.

Bol za to odsúdený nasledovne (citácie):

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 3 (slovom: tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienienečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu súd ukladá skúšobnú dobu v trvaní 4 (slovom: štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. sa mu ukladá povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu ukladá trest prepadnutia veci:

· 1 ks sekery so žltou čiernou rúčkou, celkovej dĺžky 90 cm, z toho rúčka 83 cm, železná časť rúčky 20 cm, šírka ostria 8 cm.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodeným:

· F. F. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, J. C., vo výške 1.722,10 Eur,

· Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 189,70 Eur.

Tento rozsudok ale nenadobudol právoplatnosť, pretože voči nemu podal v zákonnej lehote písomne obžalovaný odvolanie čo do všetkých jeho výrokov.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol aj nasledovné (citácie):

Konajúci súd podľa nášho názoru nesprávne vyhodnotil dôkazy a na základe nesprávne zisteného skutkového stavu vec nesprávne právne posúdil.

Znalec A. K. L., C. po vzhliadnutí previerok výpovedí na mieste sa vyjadril, že pripúšťa obe verzie priebehu konfliktu, teda obžalovaného a aj poškodených. Pripustil, že šrám na hrudi F. st. mohol vzniknúť aj iným mechanizmom vzniku zranenia, ako úderom sekery. Taktiež sa vyjadril, že krvný výron na predlaktí poškodeného F. st. nebol následok konfliktu obžalovaného s poškodeným keďže tento sa „vyfarbí“ do niekoľkých minút, prípadne desiatok minút po jeho utrpení, takže mu musel byť spôsobený až po útoku a jeho obhliadke. S týmto konštatovaním sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal, pričom F. H. vypovedal, že sa mu táto podliatina stala práve pri tom, ako sa snažil zabrániť úderu sekery smerujúcej voči jeho synovi. Toto je podstatná okolnosť, ktorá preukazuje, že sa skutok nestal tak, ako ho popisujú poškodení a svedkyňa. Je teda zrejmé, že svojimi nepravdivými výpoveďami chcú účelovo meniť skutočný priebeh deja.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti je podstatnou skutočnosťou aj záver znaleckého posudku vypracovaného KEÚ PZ, ktorý na čepeli sekery, ktorá mala byť použitá ako zbraň pri útoku, nenašiel vlákna zhodné s vláknami na oblečení, ktoré mal oblečené F. H., ale iné, odlišné vlákna. Po zásahu sekery by takéto vlákna na jej čepeli nepochybne boli, čo vyvracia tvrdenia poškodených a svedkyne B., s ktorým sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Zároveň pri skúmaní oblečenia poškodeného F. st. bolo zistené, že na tomto sa nachádzajú až tri mechanické poškodenia, dve na prednej strane a jedno na zadnej strane, pričom všetky sú zhodné a nie je možné určiť, akým spôsobom vznikli a k predeleniu materiálu nedošlo. Je teda možné, že vznikli všetky v dôsledku pôsobenia iného predmetu, keďže poškodenia odevu boli aj na mieste, s ktorým sekera nemohla prísť do kontaktu.

Poškodení vo svojich výpovediach uviedli, že chceli obžalovaného mať na dohľad do príchodu polície, resp. nemohol si myslieť, že ho chcú napadnúť a použiť voči nemu násilie. Poškodený uviedol, že sa báli toho, že obžalovaný by ušiel preč, a to bol len v spodnom prádle, tielku a bosý, pričom vonku mrzlo a je nelogické, že takto oblečený by išiel niekam von. Tvrdenie, že obžalovaný môže za vznik konfliktu taktiež neobstojí. Tento práve pred konfliktom uchodil preč, a to do kôlne, pričom poškodení ako prví použili násilie voči obžalovanému, a to pri pretláčaní sa o dvere do kôlne, ktoré chcel obžalovaný zamknúť, aby sa vyhol konfliktu, ktoré však v dôsledku nadmernej sily až vypadli z pántov a pod váhou a tlakom poškodených až praskli, keď narazili na kôl. Pri previerke výpovede na mieste figuranti simulovali tento moment a sami sa vyjadrili, že museli použiť značnú silu. Poškodení tvrdia, že obžalovaného chceli ustrážiť, aby neušiel pred políciou, toto je tiež nelogické, polícia už bola dávno privolaná a on

čakal v dome, odísť sa snažil až po príchode G. F. a F. st. V nadväznosti na vyššie uvedené mal obžalovaný oprávnené strach pred poškodenými, pričom samotný poškodený F. ml. v prípravnom konaní na otázku, či sa domnieva, že obžalovaný z nich mohol mať strach, pripustil, že mohol. Z výpovede obžalovaného vieme, že tento strach mal a súd sa vôbec nezaoberal nutnou obranou, či bola primeraná, alebo neprimeraná, či konal obžalovaný v strachu a podobne. V zmysle ust. § 25 ods. 2 Trestného zákona ten, kto odvracia útok, a obrana bola voči útoku zjavne neprimeraná, nebude trestne zodpovedný, ak konal v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia. Je pochopiteľné a uveriteľné, že obžalovaný mal strach z poškodených, ktorí prišli do jeho domu a začali ho v tomto prenasledovať, a to takým spôsobom, že až doslova vyvalili dvere do kotolne a následne, keď bol doslova obžalovaný „zahnaný do kúta“, v silnom rozrušení v dôsledku vzniknutej situácie zobral prvý predmet, ktorý bol pri ňom a snažil sa odvrátiť útok a vytvoriť si cestu z kôlne von, a to priamo cez poškodených, keďže to bola v tej chvíli jediná možná cesta dostať sa z miestnosti. Súd dáva nepochopiteľne vinu za vzniknutý konflikt obžalovanému, pričom tento sa do príchodu poškodených správal normálne, pozeral s deťmi televíziu a čakal na privolanú políciu, čoho sa vôbec nebál, keďže nič zlé neurobil.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu nadobúdame pocit, že hlavným dôkazom o vine obžalovaného je znalecký posudok C. F. M. a výpovede syna obžalovaného mal. C., ktorý vo svojom výsluchu v inej veci uviedol, že videl, ako otec sekol deda sekerou, že to bolo v kotolni, tam kde je pec a že to videl na vlastné oči. V rozhovore so znalcom maloletý mal popisovať, ako videl otca biť mamu, vykrúcať jej ruky a ako sekol deda do hrude. Zo záverom znaleckého posudku C. M. však vyplýva, že deti boli účastníkmi konfliktu len v rovine pravdepodobnosti a odmietavý postoj môže prameniť z uvedeného konfliktu ale aj z iných skutočností, a to z minulých konfliktov rodičov, resp. z toho, že deti si myslia, že otec o nich nemá záujem.

Je možné, že deti videli časť skutku, no tento sa nestal tam, kde uvádza mal. C., ale v inej miestnosti, čo značne oslabuje vierohodnosť jeho výpovede. Je možné, že mal. C. videl, ako otec ma v ruke sekeru, čo ani nepopiera, odmieta však skutočnosť, že touto sekol poškodeného F. st. tak, ako to popisuje on. Obžalovaný sa so sekerou bránil a tohto sa snažil rozraziť si cestu cez poškodených, čo v mal. C. môže evokovať sek, resp. ak bol účastníkom rozhovorov starších členov rodiny osvojil si ich rétoriku a prednes a tento len opakuje, keďže prirodzene deti preberajú názory či už starších súrodencov alebo rodičov, starých rodičov a podobne. V tomto ohľade je dôležité uviesť, že znalec, PhDr. M. vo svojom posudku taktiež uvádza, že chlapec preberá postoje matky. V nadväznosti na uvedené taktiež súd nevykonal dôkazy, ktoré sme navrhovali, a to vykonať vyšetrovací pokus, previerku výpovede na mieste, resp. rekonštrukciu so zameraním sa, kde stál mal. C. počas konfliktu a či tento mohol vidieť incident zo svojho postavenia, a to vzhľadom na jeho tvrdenia o tom, kde sa mal stať konflikt. Konflikt sa stal v kôlne a nie v kotolni pri kotly, ako uvádza mal. C..

Konajúci súd žiadnym spôsobom nevyhodnotil zásadné rozpory vo výpovediach poškodených a svedkyne, pričom tieto rozpory sa neodstránili ani pri konfrontáciách a previerkach výpovedí na mieste. Práve previerky výpovedí na mieste potvrdili, že skutok sa nemohol stať tak, ako ho opisujú poškodení a svedkyňa.

Konajúci súd nevykonal navrhovaný dôkaz, a to znalecké dokazovanie, pričom predmetom skúmania by malo byť, či obžalovaný manipuloval so sekerou v rámci obrany alebo za účelom útoku na iného. Obžalovaný si takýto posudok nechal zhotoviť sám na vlastné náklady, pričom súd návrh na vykonanie dôkazu zamietol na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. V prílohe predkladáme znalecký posudok č. 873/2/2024, vypracovaný znalcom prof. PhDr. Jiřím Strausom, DrSc., znalcom z odboru kriminalistika, špecializácia forenzná biomechanika. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že priebeh skutkového deja tak, ako to popisuje F. st., je biomechanicky neprijateľný a to z hľadiska pohybového hodnotenia a taktiež z hľadiska časovej analýzy. Priebeh skutku tak, ako ho popisuje G. F., nekorešponduje so vznikom prípadných zranení F. st. a má odlišný priebeh od výpovede F. st. a biomechanicky je neprijateľný pre vznik zranení poškodeného F. H.. Zároveň zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že v prípade, ak by obžalovaný útočil sekerou tak, ako to popisujú poškodení a svedkyňa B. a vykonal aktívne sekutie s tým, že z poza hlavy by spravil výpad dopredu, ako keby chcel seknúť, zásah tela by bol veľmi masívny a došlo by k veľkému zraneniu poškodeného. Sekera by mala vysokú kinetickú energiu a spôsobila by poškodenie oblečenia, fraktúru rebier a orgánov tela. Uvedené je logické, keďže takýto typ sekery sa používa na štiepanie dreva na menšie kusy, takže si aj

laik vie predstaviť, čo by sa dialo v prípade, ak by obžalovaný takýto výpad sekerou proti poškodenému urobil. Naproti tomu opis skutkového deja tak, ako ho opisuje obžalovaný, je pravdepodobný a taktiež má zreteľne obranný charakter. Na verejnom zasadnutí navrhujeme predvolať a vypočuť znalca prof. PhDr. Jiřího Strausa, DrSc. Ide o znalca zapísaného v Českej republike a bol požiadaný o vypracovanie znaleckého posudku z toho dôvodu, že v Slovenskej republike neexistuje znalec z totožného oboru.

Na základe vyššie uvedených skutočností je teda nepochybné, že skutok uvedený v obžalobe sa nestal a ani sa tak stať nemohol.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby sám rozhodol tak, že ho oslobodzuje spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por., resp. aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila prokurátorka. Uviedla aj nasledovné (citácie):

Odvolaním napadnutý rozsudok považujem v celom rozsahu za zákonný a dôvodný.

K znaleckému posudku A. L. a jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní uvádzam, že je pravdou, že znalec na hlavnom pojednávaní po vzhliadnutí videozáznamov z previerky výpovede na mieste v celom rozsahu nepotvrdil závery znaleckého posudku. Zároveň je ale treba povedať, že nevytlúčil ani jednu z prezentovaných verzií skutku a opakovane uviedol, že je obe verzie sú možné s tým, že sa nepriklonil ani k jednej z nich. Namietaný krvný výron na predlaktí poškodeného F. F. nebol obž. B. obžalobou kladený za vinu. Takéto zranenie pošk. F. st. nevyplýva ani zo zápisnice o prehliadke tela, ani zo žiadnej lekárskej správy a ani zo znaleckých posudkov A. L. a A. L.. Takéto zranenie neuvádzal vo svojich výpovediach ani poškodený F. F. H.. Na základe uvedeného súdu nemal dôvod sa takýmto zranením poškodeného zaoberať.

Zistená absencia vlákien z oblečenia – mikiny poškodeného F. F. st. na čepeli sekery nie je dôkazom, ktorý by popieral spáchanie skutku, nakoľko takéto vlákna sa na čepeli sekery reálne nemuseli zachytiť, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že išlo o zaoblenú, nie ostrú kovovú časť sekery. Zaoblenosť ostria sekery v danom prípade vysvetľuje aj skutočnosť, že následkom zásahu sekerou na prednej časti mikiny nebola mikina rozseknutá, ale na danom mieste vznikli len tzv. vtlačky. Vtlačky na prednej strane mikiny sú v jednej šikmej línii, čo korešponduje so šikmým zranením poškodeného F. st. na hrudníku a samotným tvarom sekery vrátane poriska. S názorom obžalovaného, že poškodenia na prednej a na zadnej strane mikiny sú totožné, nesúhlasím, nakoľko na prednej strane ide o zreteľný vtlačok, kdežto na zadnej strane ide o poškodenie vo forme oderku alebo ošuchnutia.

K uvádzanej nutnej obrane obžalovaného konštatujem, že na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že práve obžalovaný sa ako prvý počas daného konfliktu správal agresívne, keď sa v rámci hádky s poškodenými počas toho, ako ich vyháňal z domu, na nich zaháňal kovovou tyčkou. Bolo preukázané, že poškodení na obžalovaného vôbec fyzicky neútočili, ani v obytnej časti domu, ani v kotolni a ani v kôlni a ani sa mu fyzickým útokom nevyhrážali. Vysvetlili, že za ním išli, nakoľko nereagoval na ich výzvy na vrátenie vecí svojej manželke veci, ktoré jej zobral a keď odchádzal z obytnej časti domu, chceli mu v tom zabrániť, aby neušiel pred príchodom volanej hliadky polície. Z uvedených dôvodov preto argumentácii obžalovaného v súvislosti s nutnou obranou považujem za irelevantnú.

Znalecký posudok C. F. M. je nepochybné dôležitým dôkazom preukazujúcim vinu obž. Dundeka. Skutočnosť, že maloletý C. B. útok obžalovaného na poškodených videl, nevyplýva ale len zo záverov tohto znaleckého posudku, ale najmä z výpovede maloletého C. v civilnom konaní uskutočneného na Okresnom súde v Pov. Bystrici sudcom JUDr. Hlucháňom, kedy maloletý opakovane uviedol, že videl ako obžalovaný „sekol dedka sekerou“. Maloletý bol pri výpovedi veľmi rozrušený, prejavoval sa emotívne a plakal, ale jasne niekoľkokrát povedal, že videl ako otec (henten) sekol deka sekerou. Obžalovaným uvádzané prebratie rétoriky dospelých maloletým možno považovať za ničím nepodloženú domnienku obžalovaného, pričom uvedený emotívny prejav maloletého pri výsluchu bol značne autentický a len ťažko možno namietat jeho nedôveryhodnosť.

K namietaným rozporom vo výpovediach som sa podrobne vyjadrila v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní, v odôvodnení rozsudku sa s nimi náležitým spôsobom vysporiadala aj súd, pričom ohľadom

danej námietky nie sú v odôvodnení odvolania uvedené žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd už nevysporiadal.

Navrhované znalecké dokazovanie súd odmietol z dôvodu neúčelnosti, nakoľko z priebehu skutku nie je zabezpečená videodokumentácia, preto by znalec nemal žiadne objektívne podklady a vychádzal by iba z protichodných výpovedí obžalovaného a poškodených.

K zabezpečenému znaleckému posudku č. 873/2/2024 prof. PhDr. Jiřího Strausa, DrSc., znalca z odboru kriminalistiky, so špecializáciou forezná biomechanika, uvádzam, že zo znaleckého posudku vyplýva, že tento bol vypracovaný výlučne na základe dôkazov zabezpečených vo vyšetrovacom spise. Z vlastnej posudkovej časti vyplýva, že znalec forenzne biomechanickou analýzou hodnotil dve verzie skutku, verziu prezentovanú poškodenými F. F. H., G. F. F. ml. a svedkyňou E. B. a verziu obžalovaného A. B.. Pri danej analýze vychádzal predovšetkým z vykonaných previerok výpovede na mieste, ktoré podrobil pohybovej a časovej analýze. Previerka výpovede na mieste činu je dôkazný prostriedok na preverenie a doplnenie výpovede a spočíva v tom, že už vypočítaná osoba ukáže miesto a objekty, ktoré majú vzťah k objasňovanej udalosti, a súčasne názorne demonštruje svoje konanie na tomto mieste alebo konanie iných osôb. Ide v podstate o špecifickú obhliadku miesta činu s uplatnením niektorých prvkov výsluchu. Na tomto mieste považujem za potrebné uviesť, že o priebehu skutku nebol vyhotovený kamerový záznam a časové údaje vyplývajúce z previerky výpovede na mieste činu sú iba orientačné, preto ich nemožno ich považovať za exaktne dané. Pokiaľ ide o pohybovú analýzu, znalec uviedol, že obranná reakcia pošk. F. F. st. je úplne neprirodzená, nelogická, nezodpovedá obranným vzorcom chovania a je neprirodzené, aby obranca reagoval pohybom, ktorý prezentoval F. F.. Tento svoj záver znalec nijakým spôsobom bližšie neodôvodnil, ide v podstate len o jeho konštatovanie bez ďalšieho vysvetlenia. Z uvedených dôvodov mám za to, že závery znalca vyplývajúce z uvádzanej časovej a pohybovej analýzy nie sú relevantným dôkazom spôsobilým oslabiť dôkazy preukazujúce vinu obž. B. za skutok, ktorý sa mu kladie za vinu.

Odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a dôvodný a navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podané odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj poškodený prostredníctvom svojej splnomocnenkyne. Uviedol aj nasledovné (citácie):

Prvostupňový rozsudok pokladáme za správny z vecného i formálneho hľadiska. Prvostupňový súd sa riadil závermi odvolacieho súdu, nakoľko už raz odvolací súd vec prejednával. Na základe zrušenia rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 13.07.2022, ktorým bol obž. A. B. spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. c) Tr. por., lebo prokurátor proti nemu podal odvolanie, bolo vydané uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/134/2022 zo dňa 28.12.2022, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci opäť rozhodol. Prvostupňový súd sa riadil vysloveným právnym názorom a v intenciách usmernenia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie, v rámci čoho bola prehratá nahrávka z výsluchu dieťaťa – syna obžalovaného C. B., ktorý bol svedkom uvedenej udalosti a taktiež sa súd oboznámil aj so znaleckým posudkom znalca z odboru psychológie a klinickej psychológie PhDr. Jozefa Ďanovského č. 43/2020.

Zvuková nahrávka z výsluchu mal. C. B. jednoznačne potvrdzuje akú traumou maloletý zažil, keď videl ako chcel „otec deda zabiť“, pýtal sa, prečo ho teda sekol, že sám potvrdil, že to videl pred svojimi očami. Uviedol, že z otca má strach, nechce sa s ním stretať, nechce sa s ním stretať do konca života a nahrávke otca označuje ako „henten“. Potvrdil, že zobral tyč, nadával mi, lebo ich zabije. Dedko – teda poškodený F. st. na tata nič nehovoril. Tento zážitok spôsobil u maloletého posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá mu neumožňuje stretávať sa s otcom a z nahrávky je možné vidieť, že doposiaľ, keď o tomto rozpráva, je rozrušený a plače.

Súd nemal pochybnosť, že by nebol maloletý pri incidente prítomný a nemal žiadny dôvod dieťaťu neveriť.

Pochopiteľne bral v úvahu aj ďalšie dôkazy, samotné zranenie, ktoré si nemohol urobiť poškodený F. st. sám, jednotlivé výpovede a závery znaleckého dokazovania. Z pohľadu poškodeného máme za to, že prvostupňový rozsudok zo dňa 22.11.2023 je správny a znalecký posudok č. 873/2/2024,

ktorý vypracoval znalec prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc. dňa 23.01.2024, ktorý v rámci odvolacieho konania predložil obžalovaný, je z nášho pohľadu irelevantný. Je to len snaha ako zmariť trestno-právnu zodpovednosť za konanie obžalovaného. Tento posudok je účelový na objednávku obžalovaného. Poškodený namieta, že ide o českého znalca, ktorého neustanovil súd a navrhuje, aby sa ním súd vôbec neriadil.

Ani tento posudok však úplne nevyvíňa obž. A. B., znalec iba uvádza, že varianta obranného mechanizmu A. B. je vysoko pravdepodobná varianta. Je nesporné, že skutok sa stal, došlo k ublíženiu na zdraví u poškodeného, toto videli viacerí svedkovia, vrátane maloletého dieťaťa a je nepodstatné akékoľvek vyhodnocovanie variant znalcom z hľadiska tvrdenia obž. B. alebo poškodeného. Išlo o zlomky sekúnd a možno niektoré tvrdenia majú tendenciu vyvolávať pochybnosti, ale podstata, že došlo k napadnutiu, útoku sekerou a zraneniu hrude poškodeného sa nedá spochybniť a už vôbec nie, že by išlo zo strany obžalovaného o obranný mechanizmus.

Znalec prof. PhDr. Jiří Straus na str. 36 posudku zdôrazňuje, že F. st. svojim obranným mechanizmom nemohol zabrániť masívnemu úderu do hrudníka. Pritom však veľmi neodborne a účelovo nespomína dva dôležité fakty.

1/ Tvrdenie, že F. st. svojim zásahom hornou končatinou nemohol znížiť dôsledky dopadu sekery, nepodložil nijakým výpočtom, ani iným odôvodnením. Každému je predsa z fyziky základnej školy jasné, že sila telesa, ktoré pôsobí na iné teleso pod uhlom (k čomu došlo vychýlením sekery F. st.), účinky takejto sily výrazne znižujú. Tento dôležitý fakt znalec úplne zanedbáva.

2/ Znalec celý účinok zásahu opisuje akoby obžalovaný už od počiatku akcie mal mieriť na hrudník F. st. Nikde neberie v úvahu, že útok obžalovaného bol vedený najskôr na G. F. do čoho skočil F. st. a pri tejto skrumáži došlo k úderu sekerou. Dôsledky takéhoto „nemotorného“ a nekontrolovateľného zásahu sú predsa markantne odlišné než dôsledky presne mierenej rany na konkrétny cieľ.

Znalec ďalej na stranách 36 a 40 konštatuje, že pokiaľ by sa skutok mal odohrať tak, ako ho opisuje F. F. st., tak potom by malo dôjsť minimálne ku fraktúre rebier.

Pripájame nález z lekárskej správy zo dňa 25.01.2019, kedy bol pán F. st. na opakovanom vyšetrení po neustálom sťažovaní sa na bolesti hrudníka. Jedná sa o fraktúru rebra, pre ktorú je podľa slov lekára typické, že sa dá často odhaliť až po tzv. „zvápenatení kostí“. To je dôvod, prečo zlomeninu nebolo vidieť ihneď na prvom RTG snímku, ale až na opakovanom. Táto lekárska správa bola v danom čase taktiež riadne založená do vyšetrovacieho spisu.

Na základe tvrdenia znalca máme teda za to, že vypracovaný posudok je v konečnom dôsledku v prospech F. F. st., nakoľko poukazuje na pravdepodobné zranenie, ku ktorému naozaj došlo.

Tvar a dĺžka zranenia F. st. presne zodpovedá tvaru a dĺžke čepele sekery. Znalec v posudku neponúkol žiadnu alternatívu, ako by k takému zraneniu mohlo dôjsť počas obranného mechanizmu obžalovaného.

Žiadame, aby odvolací súd odmietol prijať ako dôkaz znalecký posudok prof. PhDr. Jiřího Strausa, DrSc., resp. naň neprihliadol, nakoľko poškodený ho pokladá za nedôveryhodný a nemal by mať dopad na rozhodovanie vo veci slovenských súdov, zvlášť keď nebol vyžiadaný súdom. Pre úplnosť uvádzame, že sme zistili z verejne dostupných informácií, že znalec bol odvolaný z Policajnej akadémie pre nedostatky v jeho znaleckej činnosti, jeho odbornosť spochybnila tiež Česká spoločnosť pro biomechanik, ktorá je autoritou v danej oblasti v Česku. Po preštudovaní posudkov daného znalca zistili, že sú tam pochybenia, vážne, odborné, boli v nich zle zostavené pohybové rovnice, fyzikálne nezmysly, chybné údaje, čo boli zásadné chyby. Žiaľ poškodený konštatuje, že nebolo to len v prípade predmetného znaleckého posudku, ale aj v iných kauzách, o čom dôkazy predkladá.

Poškodený jednoznačne tvrdí, že obžalovaný sa konkrétne na ňom dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa 155, ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14, ods. 1 Tr. zák. a trest, ktorý mu bol uložený, je primeraný.

Pre úplnosť uvádzame, že obžalovaný sa poškodenému F., st. (bývalému svokrovi) doposiaľ neospravedlnil a taktiež mu neuhradil náhradu škody.

Náš návrh je, aby súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné za použitia ustanovenia § 319 Tr. por. odmietol, a tým vlastne potvrdil napadnutý rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22.11.2023.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch považuje za správny a zákonný, a preto navrhla, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol,
- splnomocnenkyňa poškodeného sa v celom rozsahu pridržiavala písomného vyjadrenia k odvolaniu obžalovaného a navrhla, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol,
- obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov odvolania s tým, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a nesprávny; zároveň poukázal na znalecký posudok, ktorý bol predložený v rámci odvolacieho konania s tým, že má za to, že nebolo dostatočne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, a preto v súlade so zásadou in dubio pro reo žiadal o oslobodenie obžalovaného, prípadne aby vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie,
- obžalovaný uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedol jeho obhajca, a dodal, že nespáchal žiadny trestný čin a je nevinný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

*** K procesnému postupu ***

K vytýkaným procesným chybám v odvolaní obžalovaného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Nie je vôbec porušením práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces, ak súd na hlavnom pojednávaní nevykoná všetky ním navrhované dôkazy. Treba zdôrazniť, že ani súčasťou práva na obhajobu, ale ani práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo obvineného na rozhodnutie len v súlade s jeho návrhom, predstavou alebo očakávaním.

Aj odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní nevyhovел návrhom obžalovaného na vykonanie výsluchu matky obžalovaného, vykonanie znaleckého dokazovania z odboru kinetiky a prehratie videozáznamu, ktorý natočil obžalovaný počas spolužitia s E. B., keď sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie a tiež okolností, ktoré bolo možné zistiť inými, už skôr vykonanými dôkazmi.

Odvolací súd napokon sám nezistil žiadne také chyby v procesnom postupe orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

*** K odmietnutiu návrhu na doplnenie dokazovania pred odvolacím súdom ***

Odvolací súd na verejnom zasadnutí po tom, čo obžalovaný zotrval na svojom návrhu na doplnenie dokazovania, ktorý uviedol v písomných dôvodoch odvolania (viď vyššie), podľa § 272 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por. odmietol návrh obžalovaného na výsluch znalca prof. PhDr. Jiřího Strausa, DrSc. k znaleckému posudku č. 873/2/2024 z odboru kriminalistika, odvetvie forenzná biomechanika (ďalej v tejto časti odôvodnenia len „znalecký posudok“).

Odvolací súd nevyhovел takémuto návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania z dôvodu, že výsluch znalca prof. PhDr. Jiřího Strausa, DrSc. (ani závery ním vypracovaného znaleckého posudku) považoval za nadbytočný, pretože išlo o dôkaz, ktorý sa týka okolností, ktoré bolo možné zistiť inými, už skôr vykonanými dôkazmi.

Naviac odvolací súd ešte nad rámec vyššie uvedeného dodáva, že závery znaleckého posudku znalca prof. PhDr. Jiřího Strausa, DrSc. vychádzali predovšetkým z vykonaných previerok výpovedí na mieste, ktoré podrobil pohybovej a časovej analýze, pričom o priebehu skutku nebol vyhotovený žiaden kamerový záznam a časové údaje vyplývajúce z previerok výpovedí na mieste činu sú preto iba orientačné.

Napokon odvolací súd musí konštatovať, že mal dôvodné pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku, ktoré by sa podľa jeho názoru nepodarilo odstrániť ani výsluchom znalca pred súdom (odvolacím či prvého stupňa). Totiž znalec pri vypracovaní znaleckého posudku jednoznačne nemal k dispozícii celý spisový materiál, i keď jeho úlohou od zadávateľa (obžalovaného) bolo aj „oboznámiť sa so spisovým materiálom a vyjadriť sa k priebehu skutkového deja“ (strana 3 znaleckého posudku), pričom znalec „pracoval“ len s dôkazmi, ktoré boli zabezpečené ešte v prípravnom konaní, aj to len s tými, ktoré mu dodal zadávateľ (strana 4 znaleckého posudku). Pritom znalec nemal k dispozícii všetky lekárske správy. Aj napriek tomu, že v znaleckom posudku znalec konštatoval, že z jemu predložených podkladov vyplýva, že k úderu sekerou malo dôjsť šikmo (zo strany, zvrchu, smerom dole, resp. že pohyb sekery bol vychýlený a stlmený – strany 11, 12, 13, 15, 16, 20 a 22 znaleckého posudku), ďalej s týmito „informáciami“ už nepracoval pri svojich záveroch, resp. ich úplne opomenul (strana 39 znaleckého posudku). Taktiež znalec vo svojich záveroch „prezentoval“ aj také odborné závery, ktoré nepatria do jeho odbornosti (napr. sa vyjadroval, aké zranenia by boli spôsobené poškodenému, keby obžalovaný skutočne vykonal aktívne sekutie – úder sekerou tak, ako to popisoval poškodený), pretože forenzná biomechanika je vedný odbor, ktorý skúma predovšetkým pohybové správanie páchatelia. Odvolací súd preto uzatvára, že znalecký posudok považoval aj za vnútorne rozporný.

*** K výroku o vine ***

· K skoršiemu rozhodnutiu odvolacieho súdu v predmetnej trestnej veci

V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na to, predmetnou trestnou vecou sa už zaoberal, keď uznesením sp. zn. 2To/134/2022 zo dňa 28.12.2022 (ďalej len „skoršie rozhodnutie odvolacieho súdu“) podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil v celom rozsahu skorší rozsudok súdu prvého stupňa (zo dňa 13.07.2022) a vec podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Týmto skorším rozsudkom bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., keď súd prvého stupňa dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Skoršie rozhodnutie odvolacieho súdu bolo odôvodnené tým, že tento skorší rozsudok súdu prvého stupňa bol nejasný a v dôsledku toho aj nepreskúmateľný, pričom odvolací súd dospel aj k záveru, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a pri hodnotení dôkazov nepostupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. nehodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a na základe toho neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové aj právne zistenia.

Súd prvého stupňa konkrétne v skoršom rozsudku bližšie nekonkretizoval rozpory vo výpovediach poškodeného F. F. st. a svedkov G. F. F. ml. a E. B.. Súd prvého stupňa len stroho konštatoval, že neboli konzistentné, v mnohých i podstatných veciach si odporovali a títo svedkovia svoje výpovede časom v jednotlivých bodoch aj menili. Súd prvého stupňa však podľa odvolacieho súdu mal zohľadniť charakter celého incidentu, ktorý títo svedkovia popisovali – že obžalovaný na nich útočil bezprostredne po tom, ako vkročili do drevárne, pričom rýchlym krokom s kálačkou napriahnutou nad hlavou sa k nim približoval.

Pokiaľ ide o závery znalca MUDr. Andreja Hajtmana, PhD., odvolací súd dospel k záveru, že tento znalec jednoznačne potvrdil, že zranenia poškodeného mohli vzniknúť aj tak, ako to popisoval poškodený a ktorého verzia vyplývala napokon aj z ďalších vykonaných dôkazov. I keď znalec nevytlúčil ani verziu obžalovaného, odvolací súd k tomu uviedol, že znalec nie je oprávnený riešiť právne otázky a hodnotiť vykonané dôkazy, nemôže robiť ani závery o vierohodnosti dôkazov a robiť právne závery (napr. či obžalovaný spáchal trestný čin). Takéto „oprávnenie“ má len súd, ktorý musí pritom postupovať najmä podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Potom z hľadiska existencie dvoch verzii o priebehu incidentu, ktorý je

predmetom tohto trestného konania (v prospech i v neprospech obžalovaného), je výpoveď znalca alebo jeho znalecký posudok teda len jedným z dôkazov, ktoré má súd hodnotiť jednotlivo, ako aj v ich súhrne.

Súd prvého stupňa taktiež dostatočne nezohľadnil ani to, že celý incident mal svojím konaním vyvolať práve obžalovaný (uviedol, že vtedy manželke E. B. zobral nejaké osobné veci), ktorý bol pred spáchaním stíhaného skutku už trikrát postihnutý pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré spáchal práve voči E. B.. Z uvedeného tak podľa názoru odvolacieho súdu vyplývalo, že obžalovaný má jednoznačne sklony k páchaniu protiprávnej činnosti namierenej voči iným osobám, keď aj prejednávany incident bol vyvolaný práve ich negatívnym vzťahom.

Napokon odvolací súd konštatoval, že znalecký posudok C. F. M. sa javí byť dostatočnou podporou pre iné usvedčujúce dôkazy, keď z jeho obsahu vyplýva, že maloleté deti C. a N. B. boli prítomné pri incidente a hovorili o sekere, ktorú použil obžalovaný proti ich dedovi – poškodenému F. F. H..

Odvolací súd preto konštatoval, že súd prvého stupňa bez dostatočného odôvodnenia preferoval dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a nevenoval sa viacerým dôkazom, ktoré ho usvedčovali zo spáchania stíhaného skutku, hoci tieto dôkazy verziu poškodeného F. F. st. potvrdzujú a javia sa byť aj dostatočne vierohodné.

Po vrátení veci malo byť úlohou súdu prvého stupňa vec znovu prejednať, a to so zameraním sa na náležité vysporiadanie sa so všetkými vytýkanými nedostatkami. Súd prvého stupňa bol tiež povinný prípadne vykonať aj ďalšie dôkazy potrebné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie vo veci. Až následne mal vo veci objektívne rozhodnúť na základe posúdenia všetkých vo veci vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., pričom bol povinný svoje nové rozhodnutie o obžalobe už presvedčivo a tiež preskúmateľne odôvodniť.

· K napadnutému rozsudku

V rámci svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok je vo výroku o vine správny a zákonný, pretože vykonané dôkazy sú vo vzájomnej zhode a svedčia o vine obžalovaného aj bez tých najmenších pochybností.

Podľa názoru odvolacieho súdu vykonal súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy (teda pre svoje rozhodnutie dostatočné dokazovanie), ktoré následne vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral (§ 2 ods. 12 Tr. por.). Svoje rozhodnutie logicky i presvedčivo odôvodnil, pričom dal dostatočné odpovede na všetky podstatné námietky obžalovaného (na stranách 14 až 15 napadnutého rozsudku), ktoré tento predniesol už na súde prvého stupňa a zopakoval ich aj v písomných dôvodoch odvolania. Odvolací súd považuje závery súdu prvého stupňa za správne a v plnom rozsahu preto na ne poukazuje.

Ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o priebehu (popise) skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku o vine. Aj odvolací súd teda dospel k záveru, že je nepochybné, že dňa 15.01.2019 došlo skutočne ku konfliktu medzi obžalovaným a svedkyňou E. B. (jeho manželkou) a následne po tom, ako E. B. zavolała policajtov a svojho otca F. F. H., došlo aj ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným F. F. st. (svokrom obžalovaného) a G. F. F. ml. (švagrom obžalovaného), pričom zo záverov znaleckých posudkov je takisto nepochybné, že v tento deň poškodený F. F. st. utrpel viaceré zranenia, podrobne v nich konkretizované, ktoré mohli byť aj omnoho vážnejšie, ak by nedošlo k stlmeniu a vychýleniu útoku obžalovaného sekerou (káľáčkou).

Odvolací súd pritom poukazuje aj na svoje skoršie úvahy a závery, ktoré uviedol v uznesení sp. zn. 2To/134/2022 zo dňa 28.12.2022, ktoré neboli vyvrátené ani po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

K odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že v zhode s názorom súdu prvého stupňa považoval verziu poškodeného F. F. st. a svedkov G. F. F. ml. a E. B. za vierohodnejšiu, keď bola podporovaná ostatnými

vykonanými dôkazmi. Zároveň táto verzia bola aj logickejšia. K tomu je potrebné dodať a aj zvýrazniť, že celkový priebeh incidentu (najmä samotného útoku obžalovaného so sekerou) bol rýchly, náhly, nečakaný a emotívny, čím boli čiastočne ovplyvnené aj výpovede vypočutých osôb, ale nie do takej miery, aby existovali podstatné a zásadné rozpory vo výpovediach poškodeného F. F. st. a svedkov G. F. F. ml. a E. B.. Výpovede týchto osôb považoval aj odvolací súd za vierohodné.

Odvolací súd ďalej opätovne poukazuje na to, že celý konflikt vyvolal obžalovaný, keď svedkyni E. B. najprv zobral jej veci a nechcel jej ich vrátiť. Nebyť tohto konania obžalovaného, k spáchaniu skutku by pravdepodobne ani nedošlo.

Vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo, že sekera, ktorou obžalovaný útočil, dopadla na telo poškodeného pod uhlom, teda nie priamo (zvrchu), čomu zodpovedajú nielen výpovede poškodeného F. F. st. a svedkov G. F. F. ml. a E. B., ale aj zadokumentované stopy na mikine poškodeného. Tie zodpovedajú inak aj vzniknutému zraneniu na bruchu poškodeného a čepeli zaistenej sekery (stopa č. 2, išlo o cca 80 mm dlhé sečné poškodenie materiálu mikiny, typické pre sekeru, pod uhlom cca 35 stupňov). Ostatné zistené mechanické poškodenia na tejto mikine mohli vzniknúť aj inokedy, teda pre rozhodnutie o vine ich aj odvolací súd považoval za nepodstatné.

Napokon podľa odvolacieho súdu je nepodstatné aj to, že na čepeli sekery sa nenašli vlákna z mikiny poškodeného, ale iné vlákna. Táto sekera totiž nebola nová, bola používaná. Napokon obžalovaný jednoznačne potvrdil, že (na obranu) použil proti telám poškodeného a jeho syna práve túto sekeru (i keď celý skutok popisoval inak – pre seba priaznivejšie).

Z hľadiska výsledkov vykonaného dokazovania nemožno ani prisvedčiť tej odvolacej námietke obžalovaného, že by konal v nutnej obrane. Podľa názoru odvolacieho súdu naopak obžalovaný nekonal v nutnej obrane – neodvracal priamo hroziaci alebo trvajúci útok, ani sa vzhľadom na okolnosti prípadu nemohol mylne domnievať, že nejaký útok hrozí. Agresorom bol v inkriminovanom čase totiž len obžalovaný, keďže počas hádky vyháňal poškodeného a obidvoch svedkov z domu a zaháňal sa na nich kovovou tyčkou v tvare písmena L slúžiacou na otváranie povaly, a následne pred nimi chcel ujsť do miestnosti, ktorá v dome „plnila“ funkciu kotolne i drevárne. Poškodený ani obidvaja svedkovia sa obžalovanému pred jeho útokom sekerou nielenže nevyhrážali, ale na neho ani žiadnym spôsobom neútočili. Je možné akceptovať ich „vysvetlenie“, že chceli zabrániť tomu, aby obžalovaný odišiel z miesta pred príchodom polície.

Ako nelogické posúdil napokon odvolací súd aj konanie poškodeného a jeho syna, o ktorom vypovedal obžalovaný (že na neho útočili a on sa len bránil), nakoľko poškodený aj obidvaja svedkovia vedeli, že na miesto bola privolaná polícia (prečo by chceli obžalovaného pred príchodom polície zbit' a fyzicky napadnúť?).

Pokiaľ ide o tvrdenie maloletého C. B., že útok obžalovaného sekerou na poškodeného sa odohral v kotolni, tak táto je hneď vedľa drevárne a, ako už bolo uvedené vyššie, ide v podstate o jednu a tú istú miestnosť. Nemožno tak dospieť k záveru, že maloletý C. B. vypovedal o inom mieste, kde sa mal „odohrať“ tento útok obžalovaného. Navyiac tvrdenia maloletého C. B. ohľadom stíhaného skutku boli len podporným dôkazom, že sa skutok stal.

Pokiaľ ide o krvný výron na predlaktí poškodeného, tento nie je vôbec uvádzaný v skutkovej vete výroku o vine, a preto ani táto odvolacia námietka obžalovaného neobstojí.

Všetky usvedčujúce dôkazy vytvárali dostatočnú logickú reťaz dôkazov svedčiacich o vine obžalovaného bez tých najmenších pochybností. Tieto dôkazy napokon dostatočne vyvracali obranu obžalovaného, ktorú v trestnom konaní prezentoval, a preto odvolací súd nemohol prisvedčiť žiadnej z jeho odvolacích námietok.

Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na odvolaciu argumentáciu obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým a právnym záverom súdu prvého stupňa, pričom s podrobnejším odôvodnením v tomto smere odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd totiž poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a súdu druhého stupňa tvoria jednotu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dokazovanie na súde prvého stupňa preto svedčilo pre jediný možný záver, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo. Nepochybne tak obžalovaný svojim konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák., pre ktorý ho súd prvého stupňa aj uznal vinným. Obžalovaný takto podľa názoru odvolacieho súdu konal v priamom úmysle (chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom).

*** K výrokom o trestoch ***

Preskúmaním výroku o podmieničnom treste odňatia slobody s probačným dohľadom odvolací súd zistil, že tento uložený trest obžalovanému je skôr neprímerane mierny ako prísny. Keďže však prokurátor nepodal odvolanie voči tomuto výroku napadnutého rozsudku, nemohol odvolací súd už pristúpiť k jeho sprísneniu, i keď by si to splnenie účelu trestu a zásady ukladania trestov v prejednávanej veci aj vyžadovali (§ 34 Tr. zák.).

Podľa názoru odvolacieho súdu najmä neboli v prejednávanej veci splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., najmä pre postoj obžalovaného k trestnému stíhaniu, pričom ani procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo vo veci konajúcich súdov nemožno vyhodnotiť tak, že by trestné konanie trvalo neprímerane dlho.

Možno zhrnúť, že aplikácia inštitútu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. v prípade, ak je dôvodom na jeho využitie neprímeraná dĺžka trestného konania, nemôže byť automatická (mechanická), ale tento postup by mal prichádzať do úvahy až vtedy, pokiaľ bude starostlivo zohľadnená najmä obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo konajúceho súdu.

V tejto súvislosti odvolací súd ďalej pripomína, že obžalovaný bol pred spáchaním stíhaného skutku už trikrát postihnutý pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré spáchal voči E. B.. Z uvedeného tak podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že obžalovaný má jednoznačne sklony k páchaniu protiprávnej činnosti namierenej voči iným osobám, keď aj prejednaný incident bol vyvolaný práve ich negatívnym vzťahom. Pritom protiprávne konanie obžalovaného v podstate „vygradovalo“ v tejto prejednávanej veci až do spáchania trestného činu vyššej závažnosti (zločinu). Aj preto inak správne súd prvého stupňa nepriznal obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda že by viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Potom na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, so zohľadnením toho, že odvolanie podal len obžalovaný, odvolací súd konštatuje, že vo výroku o podmieničnom treste odňatia slobody s probačným dohľadom nezistil žiadnu takú nesprávnosť, pre ktorú by bolo potrebné výrok napadnutého rozsudku o tomto treste zmeniť, prípadne zrušiť.

Pokiaľ ide o výrok o treste prepadnutia veci, odvolací súd nezistil jeho nesprávnosť. Tento druh trestu bol uložený ohľadom veci, ktorú obžalovaný použil na spáchanie trestného činu (resp. bola určená na spáchanie trestného činu), pričom vlastníctvo obžalovaného k tejto prepadnutej veci nebolo v konaní rovnako sporné.

*** K výroku o náhrade škody ***

Žiadnu nesprávnosť nezistil odvolací súd ani v prípade výroku o náhrade škody, teda o riadne a včas uplatnených nárokoch poškodených F. F. st. a spol. Dôvera I. C., K. na náhradu škody, ktorý výrok napadnutého rozsudku „zodpovedal“ výsledkom vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa.

Preto bolo správne, ak súd prvého stupňa rozhodol o týchto uplatnených nárokoch poškodených v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.